

til Udvalget, som ikke vare Landbrugere. Dette forekommer mig ligesom Alt, hvad den ærede Rigsdagsmand sagde, i høi Grad at være feilfuldt. Der er 4 Landbrugere i Udvalget, og Ens Bessjæftigelse medfører, at han hver Dag har med Landbrug at gjøre. Det er altsaa 5: 2 større Landbrugere, 2 mindre og 1, som er bessjæftiget ved en Anstalt, som har Landbrug under sig. Det var altsaa ikke saa efterretteligt, som det skulde være. Naar den ærede Rigsdagsmand talte om Oldenborrelarverne og derfra kom ind paa alle mulige skadelige og uskadelige Insecter og udtalte sig vidtløftig derom, hvorlunde de spiste hverandre, og at man ikke skulde udrydde dem, som spiste de andre, saa troer jeg ikke, der kan komme noget Resultat ud deraf, da det ikke foreligger her. Her foreligger ikke, om man skal samle alle Ræfster til Udryddelse af Oldenborrelarver, men kun om man skal bevilge 500 Rb. dertil, og det gaaer derfor ikke an at sige, at naar vi ikke bevilge disse Penge, saa vil Landet sige: Oldenborrelarvernes Udryddelse er en Sag, der ikke er værd at tale om, thi Rigsdagen brøder sig ikke om at gjøre Noget derfor. Det gaaer ikke an at sige saaledes; thi naar vi bevilge disse Penge, kan hele Landet ogsaa sige: Rigsdagen har ikke anseet denne Sag for mere værd end 500 Rb. Sagen er den, at man ikke kan faae Oldenborrelarverne udryddede, medmindre man benytter en heel anden Fremgangsmaade. Man maa fremkomme med en Lov og stille ganske andre Summer til Regjeringens Disposition, og vil man ikke gjøre det, skal man lade være at blande sig i denne Sag; thi at give 500 Rb. kan aldrig blive til mere end at gjøre et Forsøg paa et enkelt Sted. Oldenborrelarverne have taget Overhaand paa Grund af de milde Vintre; det følger af Sagens Natur og er forudsagt af Folk, der have Forstand paa saadanne Ting. Det eneste Middel, som kan anvendes imod dem, vilde være at skaffe Kulde, men det kan man ikke faae for 500 Rb. Derfor den ærede Rigsdagsmand kunde skaffe os en streng Frost for 500 Rb., var det rimeligt at bevilge dem, men her at give 500 Rb. ud ligner Ingenting. Det ligner, hvad Hollænderne gjorde i 1740, da der var gaaet Dm i deres Diger; de decreterede

en Faste over hele Holland, og Frederik den Store siger i sine Skrifter derom, at det havde været bedre, om de havde decreteret en Faste for Drmenec. Saaledes siger jeg ogsaa, at hvis vi skulde give 500 Rb. til Udelæggelse af Oldenborrelarverne, saa skulde det være til at skaffe Kulde, hvad man imidlertid ikke kan, thi den vil alene kunne ødelægge dem; paa anden Maade vil det neppe gaae. Den ærede Rigsdagsmand talte ogsaa om, at disse Penge kunde benyttes til Undersøgelse af, hvilke Dyr der ere skadelige. Jeg maa i den Anledning gjøre opmærksom paa, at der i selve Finantsloven er bevilget Penge netop til dette Viemed, idet en bestemt Mand, Professor Schjødt, faaer en Understøttelse af 300 Rb. til Undersøgelser med Hensyn til Leddyrene og deres skadelige Indflydelse paa Planteværter. Desuden kunde det heller ikke passe paa Oldenborrelarverne, thi Ingen tvivler om, at de ere skadelige, og man behøver altsaa ikke at undersøge dem. — Hvad de 500 Rb. til Draining angaaer, da er det ikke saa, at Udvalget har tænkt paa at ville indlade sig paa det Spørgsmaal, om det er godt at draine Jorden eller hensigtsmæssigt at lære Folk at draine; men man siger kun: Er den Tid ikke nu kommen, da Staten ikke længere skal understøtte denne Underviisning, ligesom den lader være at understøtte saa megen anden Underviisning, baade i Landbruget og udenfor samme, og naar det er kommet til Udvalgets Rundskaab, at Folk paa mange Steder selv draine deres Jord og ere meget vel fornøiede med hvad de have gjort, saa mener man, at det ikke behøves længere, at Staten giver Penge dertil. Overhovedet har Udvalget meent, at Forsorgen i denne Henseende nærmest maatte paahvile Landhusholdningsfællesskabet. Det er behageligt at høre, som den ærede Minister sagde, at Landhusholdningsfællesskabet understøtter Regjeringen saa smukt; men Regjeringen understøtter jo ogsaa Landhusholdningsfællesskabet; det faaer nemlig 1,600 Rb.; saa hjælpe de gjenfædig paa hinanden. Naar Landhusholdningsfællesskabet anseer det for nødvendigt at virke i denne Retning, hvorfor skal da Regjeringen, Kongerigets Finantsjer tillige vedblive at give Understøttelse til Opnaaelse af Rundskaaber i denne enkelte